

χρηματική ποινή ύψους 126 720 ευρώ ανά ημέρα καθυστερήσεως στη θέσπιση των μέτρων που συνεπάγεται η εκτέλεση της ως άνω αποφάσεως του Δικαστηρίου όσον αφορά την εκ μέρους του δήμου Braunschweig σύναψη συμβάσεως για τη διάθεση των απορριμμάτων,

και μάλιστα, στη μία και στην άλλη περίπτωση, από της δημοσιεύσεως της προκειμένης αποφάσεως μέχρι της θέσεως σε εφαρμογή των μέτρων.

- 3) Να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι με την προσφυγή λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφασή του της 10ης Απριλίου 2003 το Δικαστήριο αποφάνθηκε:

— Δεδομένου ότι η κοινότητα του Bockhorn (Γερμανία) παρέλειψε να δημοσιεύσει πρόσκληση προς υποβολή προσφορών σχετικά με τη σύναψη συμβάσεως για την αποχέτευση των λυμάτων της και να δημοσιεύσει το αποτέλεσμα της διαδικασίας συνάψεως της σχετικής συμβάσεως στο συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη, λόγω της συνάψεως της ως άνω δημόσιας συμβάσεως παροχής υπηρεσιών, τις υποχρεώσεις της από το άρθρο 8 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών, σε συνδυασμό με τα άρθρα 15, παράγραφος 2, και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

— Δεδομένου ότι ο δήμος του Braunschweig (Γερμανία) συνήψε σύμβαση για τη διάθεση των απορριμμάτων του κατόπιν διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση σχετικής προκηρύξεως, μολονότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις του άρθρου 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/50 για τη σύναψη συμβάσεως με απευθείας ανάθεση χωρίς πρόσκληση προς υποβολή προσφορών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη, λόγω της συνάψεως της εν λόγω δημόσιας συμβάσεως παροχής υπηρεσιών, τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 8 και 11, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής.

Η Επιτροπή διατείνεται ότι η εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις, οι οποίες απορρέουν από την απόφαση αυτή του Δικαστηρίου και από το άρθρο 228 ΕΚ, συνεπάγεται την καταγγελία των συμβάσεων που συνήφθησαν κατά παράβαση της νομοθεσίας περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων.

Αντιθέτως, τα γνωστοποιηθέντα μέχρι τούδε μέτρα εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας δεν φαίνονται να είναι επαρκή, ώστε να αρθεί η διαπιστωθείσα από το Δικαστήριο παραβίαση της Συνθήκης.

Σε περίπτωση που η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν έχει λάβει, προ της εκδόσεως αποφάσεως επί της παρούσας προ-

σφυγής, τα μέτρα που απαιτούνται προς άρση της διαπιστωθείσας παραβιάσεως της Συνθήκης, η Επιτροπή ζητεί την επιβολή χρηματικής ποινής ανά ημέρα και προτείνει να υπολογισθεί η εν λόγω ποινή σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που εφαρμόστηκαν μέχρι τώρα.

(¹) Συλλογή 2003, σ. I-3609.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, η οποία ασκήθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-507/04)

(2005/C 45/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Michael Van Beek και Bernhard Schima, επικουρούμενους από τον Matthias Lang, Rechtsanwalt, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή, στις 8 Δεκεμβρίου 2004, κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) Να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη την υποχρέωσή της περί ορθής και πλήρους μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979 (¹), περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών, καθόσον δεν προέβη στην πλήρη και, κατά περίπτωση, ορθή μεταφορά στο αυστριακό δίκαιο του άρθρου 1, παράγραφοι 1 και 2, του άρθρου 5, του άρθρου 6, παράγραφος 1, του άρθρου 7, παράγραφοι 1 και 4, του άρθρου 8, του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και του άρθρου 11 της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι με την προσφυγή λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η Επιτροπή πλήττει την πλημμελή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, όπως προκύπτει από τις κοινοποιηθείσες στην Επιτροπή ή περιελθούσες σε γνώση της σχετικές διατάξεις των Länder (ομόσπονδων περιφερειών) Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg, Steiermark, Tirol, Vorarlberg και Βιέννης.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, δεν μεταφέρθηκαν πλήρως ή κατά περίπτωση, δεν μεταφέρθηκαν ορθώς στο εσωτερικό δίκαιο ορισμένων Bundesländer (ομόσπονδων περιφερειών) οι διατάξεις περί του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας (άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας), περί του γενικού καθεστώτος προστασίας των αγρίων πτηνών (άρθρο 5 της οδηγίας), περί της απαγορεύσεως εμπορίας (άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας), καθώς και οι διατάξεις περί θήρας των μνημονευμένων στο παράρτημα II ειδών (άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας), οι ρυθμίσεις περί διατηρήσεως των ειδών (άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας), οι διατάξεις περί απαγορευμένων μεθόδων και μέσων θηρεύσεως και συλλήψεως (άρθρο 8 της οδηγίας), τα προβλεπόμενα στα άρθρα 5 έως 8 κριτήρια παρεκκλίσεως (άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας) και οι διατάξεις περί της εισαγωγής ειδών αγρίων πτηνών (άρθρο 11 της οδηγίας).

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, η οποία ασκήθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-508/04)

(2005/C 45/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Michael Van Beek και Bernhard Schima, επικουρούμενη από τον Matthias Lang, Rechtsanwalt, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή, στις 8 Δεκεμβρίου 2004, κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) Να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη την υποχρέωσή της περί ορθής και πλήρους μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992 (¹), για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, καθόσον δεν μετέφερε πλήρως ή, κατά περίπτωση, ορθώς στο αυστριακό δίκαιο το άρθρο 1, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 έως 4, το άρθρο 7, το άρθρο 11, το άρθρο 12, το άρθρο 13, το άρθρο 15, το άρθρο 16, παράγραφος 1 και το άρθρο 22, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής.
- 2) Να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι με την προσφυγή λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η Επιτροπή πλήττει την πλημμελή μεταφορά στο αυστριακό δίκαιο της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, όπως προκύπτει από τις κοινοποιηθείσες στην Επιτροπή, ή περιελθούσες σε

γνώση της, σχετικές διατάξεις των Länder (ομόσπονδων περιφερειών), Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg, Steiermark, Tirol και Vorarlberg.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, δεν μεταφέρθηκαν πλήρως ή, κατά περίπτωση, δεν μεταφέρθηκαν ορθώς στο εσωτερικό δίκαιο ορισμένων Bundesländer (ομόσπονδων περιφερειών) οι διατάξεις περί ορισμών (άρθρο 1 της οδηγίας), περί γενικών μέτρων διατηρήσεως (άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας), περί απαγορεύσεως της επί τα χείρω μεταβολής (άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας), περί σχεδίων δυναμένων να επηρεάσουν σημαντικά τις ειδικές ζώνες διατηρήσεως (άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας), περί του καθεστώτος προστασίας εν σχέσει προς την οδηγία περί αγρίων πτηνών (άρθρο 7 της οδηγίας), περί της εποπτείας της καταστάσεως διατηρήσεως των ειδών (άρθρο 11 της οδηγίας), περί του καθεστώτος προστασίας των μνημονευμένων στο παράρτημα IV, α', ζωικών ειδών (άρθρο 12 της οδηγίας), περί του καθεστώτος προστασίας των φυτικών ειδών του παραρτήματος IV, β' (άρθρο 13 της οδηγίας), περί απαγορευμένων συσκευών και μέσων συλλήψεως και θανατώσεως (άρθρο 15 της οδηγίας), τα προβλεπόμενα από τα άρθρα 12 έως 15 κριτήρια παρεκκλίσεως (άρθρο 16, παράγραφος 1), καθώς και οι διατάξεις περί ηθελημένης εισαγωγής ενός μη τοπικού είδους στο φυσικό περιβάλλον (άρθρο 22, στοιχείο β', της οδηγίας).

(¹) ΕΕ L 206, σ. 7.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-511/04)

(2005/C 45/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Vidal Puig, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Δεκεμβρίου 2004 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2000/56/ΕΚ (¹) της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 2000, για την τροποποίηση της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την άδεια οδήγησης και, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας ανακοινώσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.